ära, näitasiwad seda leidu oma wanematele ja andsiwad suurem osa nende käte, kellest nemad ühe kiriku lassiwad ehitada, kellele nimi „Kullamaa" kirik pandi. Selle mälestuseks saanud weel uuemal aeal iga Püha pääwal seal kirikus nende alustajate eest tänu tehtud. Kus see ussi kroon jäänud, teadwad sealt rahwas praegugi weel küllalt rääkida.

Tark risti pappa.

Talumees müütas linna turu peal ühte emist kõige pörsastega. Ühke linna herra läks ta juure kauplema, tahtis teda pilgata ja ütles: „Talupoeg, mis so lastel wiga on, et n'ad nönda nutwad?" Peremees ei pannud pahaks, et teda pörsaste isaks ehk pörsad tema lasteks nimetati, waid ütles: „Ei, ausilik herra, ei n'ad ei nuta mite, nagu Teie arwate, waid n'ad röömustawad endid wäga selle üle, et nende risti pappa neid waatama ja teretama tulnud." Herra möistis, mis see wastus tähendas ja läks oma teed.

Ära pilka talupoega, Sest tal pole mite aega
Pilkamisi wälja möelda, Targaste sul' wasta öölda.
Ära mötle, et ta rumal, Ehk ta pää on kerge rumal.
Katsu teda pilgata, Küll ta möistab wastata.

Noort'sand.

Üks linna noormees sai warguse pealt jälle kinni wõetud ja wangi torni pandud, kus ta juba mönda korda istunud. Politsei kohtu herrad küsisiwad teda: „Kuule kelm, sina tuled juba kümnet korda wangi hoonesse?" Sest ta oli neile wäga tuttaw. „Kas mina? jah see on tõsi," wastas koer julgeste. „Jah herrad, teil on õigus. Sest kust linna noored mehed ehk noort'sandad waheste muidu süa saawad, kui ika peab jälle teist wiisi katsuma, kui töö kaela peale wautab. Kui poleks siin wangi hoonid olemas, siis oleks kül meite suguste meestel wäga sagedaste nälg käes ja peenike peus olewat."

Walla üle walitseja mees.

Üks kogukonna kooli õppetaja tuli ühe möisniku juure ühe tarwilise asja pärast, kes tema nime ja seisust küsis. Ta ütles seda ja lisas weel sinna juure: „Mina olen üle walla walitseja mees." „Mis walla walitseja mees," küsis möisnik, „kuidas sa seda wõid olla?" „Lubage ma seletan, ausa herra, kuida ma see olen," ütles kooli õppetaja. „Mina walitsen walla laste üle ja lapsed walitsewad oma emade üle ja nendel on jälle üllem wõimus isade, see on: oma meeste üle. Waatke nönda olen mina kõige oma walla walitseja mees."

Linna Leena.

„Kuule, Leena! mis sa wõttad sealt mo kirjutuse laua pealt, wiskad ahju ja põletad ära?" ütles kohtu kirjutaja oma tüdrukule, keda ta lühikese aea eest linna koolist oma juure teenima wõtnud. — „Täis kirjutud raamatud ja paberid; need walged ehk puhtad lasen ma olla," wastas Leena, kes oma täis kirjutud kooli raamatutega ika nönda oli teinud.

Hamba walu wasta.

Katsu jalad hästi soea wee sees pidada, mis nönda pala on, et wõid wälja kannatada, aga et mite jalgu ära ei põleta; ehk ka hästi külma wee sees hoida, nönda kui wõid;